

ANYANYELVÜNK ARANYALMAFÁJA. **KIÁLTVÁNY** AZ ANYANYELV-TULAJDONOSI JOGOKÉRT

A Magyar Anyanyelv- és Kultúra-tulajdonosok Közössége (MAKK) 2018-ban létesült¹ a természet-, társadalom- és kultúrakörnyezeti fenntarthatóság Kárpát-medencei védelmére 1999-ben alapított Magyar Ökoszociális Fórum² (MÖF) keretei közt.

A MÖF és a MAKK vezetői 2024-ben a Magyarok Világszövetsége (MVSZ) felkérésére vállalták a Magyarok XI. Világkongresszusa Magyar nyelv konferenciájának megszervezését, lebonyolítását és a konferencia-kötet megszerkesztését. Utóbbi azonos – „Egy békeképes nyelv- és kultúraelmélet felé” – címmel jelent meg a Világkongresszus III. kötete-, s a MAKK-alapító Győri-Nagy Sándor javaslatára³ a „Világmagyarság” címen tervezett, új anyanyelvi folyóirat 1–2. számaként⁴.

Az MVSZ a MAKK békeképes nyelvelméleti fordulatának eszméjétől⁵ a Világkongresszus végére a nyelvészeti szembenállás fenntartása irányába fordult⁶, majd a Magyarok XI. Világkongresszusa 11. kötetében a „békeképeség” fogalmát félreelmélkedő, terjedelmes tanulmányt⁷ közölt. Így a MAKK előjárói most egyedül – az elvileg egymással szembenállók békeképes részének későbbi társulását remélve – adják ki **a magyar műveltség legfőbb örökítő jelrendszere, a magyar anyanyelv, és örökítő közössége, a magyarság nyelvjogi helyzetéről** ezt a cselekvésre sürgető kiáltványt.

Sürgős szükségét látjuk annak, hogy anyanyelvünk egész(leges) műveltségtartalmával együtt az összmagyarság nemzeti kincseként haladéktalan, hatékony védelmet kapjon. A mindennapokban éljük meg azt a totális médiadiktatúrát, amely mára végtelenül függetlenedett az anyanyelvi közösségtől, sőt azt épp most kísérli meg önmaga kénye-kedvének alávetni.

A média elszabadulását két tényezőcsoport tartja fenn. Az egyik egy negyedfél százada épülő, gyarmatos nép-, nyelv- és kultúratörténeti ideológia, mely a régi finnugrizmus fedőnév alatt jól idomult nem csupán világfelosztó forrásához, az indogermanizmushoz. Készséggel szolgál(t) ki új szellemi-katonai megszállókat, területrablókat, lett légyen az egy még „szelídebb” szlavofilizmus, a már agresszívabb pánszlávizmus, netán a sovén dákoromanizmus vagy bármi egyéb.

A másik a rendszerváltás (1990) utáni törvénykezési galopp termése, mely a következetesen liberális célterületek – család-, nevelés- (kisebbségi/anya- és idegen-) nyelvtanítás-, oktatásügy, kultúra⁸; természetvédelem, környezet- és földügy, vidékfejlesztés⁹; pénz-, gazdaság-, reklám- és médiaügy – mozgásirányát volt hivatva törvényi hátterekkel, hosszú távra kitűzni. E liberális törvényi hátterek és tartalmak, akkoriban engedélyezett felsőoktatási képzések ma is változatlanul hatnak.

Mindez háttérhatalmi akaratként tár teret, amely nyilvánvalóan ellentétes az állami politika céljaival, anyanyelvi közösségünk igényeivel, természet adta jogaival. E tény mára tudatosult a magyarokban.

¹ Lásd: Hermányos Mária: GYÖK-erek. MÖF-EKI, 2018. Előszó, 5. o.

² Lásd: <https://moef.hu/>

³ Lásd: (Alapítási javaslat) Győri-Nagy Sándor: Világmagyarság?/Magyarok nyelve?. 2024. május 28/29., MÖF-Archivum, MVSZ-könyvtár, Kiskunmajsa (Egyéb tervezetekkel, dokumentumokkal).

⁴ ISSN 3057-8949

⁵ Lásd: Magyarok XI. Világkongresszusa, III. kötet, Győri-Nagy Sándor: 11–23., Budapest, 2024. aug. 15–20.

⁶ Lásd: a Magyarok XI. Világkongresszusának Zárónyilatkozatát.

⁷ Benedek Attila: Anyanyelvünk védelmében. 20 old., PDF, a szerzőtől e-mail-ben megküldve. MÖF-Archivum, MVSZ-könyvtár, Kiskunmajsa.

⁸ E téren egykori javaslatainkhoz: Lásd a „Kétnyelvűség” c. nyelv- és kultúrárológiai szaklap évfolyamait 1993–2000 között.

⁹ Dulai S.–Győri-Nagy S. (Szerk.): Szántani kén', tavasz vagyon... Föld-vidék-politika az ezredforduló után. Válasz Könyvkiadó, Bp., 2002.

A választók család politikai-szellemi erőkhöz pártolhatnak¹⁰ a másban mégoly sikeres kormányzat mellől, ha ennyire fontos reményeik teljesületlen maradnak. Az orvoslás megkezdése halaszthatatlan.

A média megzabolázása

A média háttérhatalmi erejére egy **beszédes szemléltetés**¹¹: a magyar nemzetpolitikát jelképező Orbán Viktor miniszterelnök és anyanyelvi ellenpárja, egy jellegzetes „közszolgálati” médiaember, M.E. megszólalása a Kossuth Rádió egyik hírműsorának közös „médiaterében”.

Orbán Viktor ízes-szabatos beszédhangzata után *anyanyelvi hidegzuhanó M.E. megnyilatkozása*, aki sokak szerint „*a magyar beszédben elkövethető hibák zsenije*”. *Aki így megtanult egy levegővel ennyi hibát elkövetni, az nem beszédhibás, hanem feladatot teljesít.* Semmi helye a magyar médiában!

Neve ellenére nem valamelyik szomszédnyelvből való *magyartalan vétségei. Mondat-, szerkezet- és szóhangsúlyai olyan programozott rendben* ugrálnak, ahogy a robbanómotor bütyköstengelye emelissüllyeszt a dugattyúkat. *A szóban és mondatban egyaránt elől hangsúlyos, előlről hátrafelé ereszkedő magyar nyelvi dallamvilágból* kisikolt ez az *idegbajos, föl-le, föl-le ugráló hangsúlyozás*, idegbajos reakciókat kiváltva hallgatójából is.

Ehhez járulnak *M.E. szeszélyes hangzónyújtásai és -rövidítései*, csak hogy *semmi helyes* ki ne jöjjön a száján. Hangzóejtései úgy „*egyediek*”, hogy *egyazon hangzónak sem ugyanaz az ejtése. Nem a hang saját értéke* dönti el nála az ejtési értéket: *helyzetről-helyzetre M.E. maga.* Ez a „*kreatív*” médianyelv! Mit akar ez sugallni? Azt-e, hogy *nincsenek anyanyelvi szabályok? Hogy a nyelvvel is ugyanúgy egyedként bánhatsz, mint a hajszíneddel?! A lényeg, hogy beszélj, nem is fontos, hogy mondj valami értelmeset... Az pedig végképp nem, hogy megértés is legyen belőle...*

Ám más médiaemberek is abba az iskolába járnak, ahol M.E. *a nyelvrontás tökélyre vitt művészetét* megtanulta. A média-önképviselő minőségellenőrző szervei tehetetlenek a *rádiók, tévécsatornák riportereinek, szerkesztőinek, műsorvezetőinek, bemondóinak agyafúrt, „egyéni” nyelvrontó leleményeivel szemben?* Törvényekkel biztosított, „*tudományosan*” alapozott és *szervezett anyanyelvi hadviselésről* van szó, melynek immár *valódi közszolgálati hatalommal* kell véget vetni.

Nem a média-függetlenség magasztos eszménye kísért az „*internet-demokrácia*” esetében se! Az itt „*magyarul*” hömpölygő *horrorár* elmos minden ellenállást fiatalokban, szülőkből, pedagógusokban. Kílátástalan küszködéssé, lelket kiégető küzdelemmé kárhoztat minden Jóért való fáradozást.

A *szakszerűen kiagyalt és fenntartott „médiapandémia”* sodrában már *egymást fertőzzük* azzal a szellemi „*koviddal*”, amelyet észrevétlenül oltanak belénk *teremtésvételekre kapott érdekeinken, szellemi génjeinken keresztül.* Ez ellen már nem elég az egyéni vagy családi, baráti-köri védekezés. Az *általunk megvédett állam*¹² *legfelsőbb szintű védelme* nélkül ma már aligha van menekvés.

Kiváltságolt jogtipróink saját szerzett jogaikért aggódnak. Közben *magyar anyanyelvű emberek millióinak egyéni, emberi és kollektív jogai a mindennapi kenyérrel felérő mindennapi anyanyelvhez, kultúrához*¹³, *egymás megértéséhez vannak végveszélyben!* *Tűrhetetlen, hogy gyermekeket nemző és nevelő szülők, anyák, apák, pedagógusok jogairól ismeretlen szándékú hatalmak döntsenek. Hogy ők döntsék el anyanyelvünk szabályait az embernevelő közösség helyett, mely a nyelv egyedül jogos örököse, alkotó használója és megújítója, felelős gazdája és továbbadója!*

¹⁰ Lásd: *László Gyula: Götz László emlékére.* In: *Kétnyelvűség*, 1993/I. évf. 1. szám. 38–41., Pszicholingva, Szada.

¹¹ Anyanyelvünk egyelőre még erre is képes: *hangzenével láttatni bármely érzéki tapasztalatunkat.* Ez csak „*nyelvészetünket*” nem érdekli.

¹² *Az állam mi vagyunk*, a nemzeti közösség. Elvárjuk, hogy minket képviseljen egyének, csoportok fölötti erejével.

¹³ Ennek kutatását tűzte célul a MAB-döntéssel 2005-ben megszüntetett Kultúrközülogiai és Környezeti Kommunikációs Tanszék a gödöllői Szent István Egyetemen. Lásd: *Győri-Nagy Sándor–Kelemen Janka–Lábadai Károly: Egy fenntarthatóság-kutató Műhely.* In: *Kétnyelvűség*, 2000/VII. évf., 1–2. szám., 79–81., Pszicholingva, Szada.

A nyelvészet, a nyelvművelés irányváltása

E gondokkal szembesül *nyelvészetünk* egésze, legegésze is a *nyelvművelés*, amelynek nem az a dolga, hogy az *anyanyelv hajszálérfolyamataiba* avatkozzék „nyelvművelő műsoraival”. Nem is az, hogy „nyelvészé nevelje” az *anyanyelv gazda közösséget*. Leginkább az, hogy óvja a magyar anyanyelvi közösség ép nyelvérzékét azoktól, akik ebbe *korlátlan médiahatásaikkal* beavatkoznak. A médiát tanítsák meg arra, hogy *Őfelsége, a Magyar Nyelv*¹⁴ *iránt kötelező a tisztelet*. Az az *alázat*, mint a parasztemberé, aki a metszőollót úgy illesztette a legkisebb ághoz, hogy lelki szemei nem csak a termést, a hasznot látták. A fa *egészségét, lombja szépségét, jellege arányainak kibomlását* is.

Nem véletlen az „általánosító” ítélő, *nyelvészellenes közhangulat*. Ez a *nyelvelméleti rendszerváltás elmaradásának* és azon nyelvészeknek köszönhető, akik okosabbak akartak lenni az anyanyelvi közösségnél. *Nyelvtervezőinkre, nyelvstratégáinkra* ma is leselkedő veszély, hogy nem elsősorban az *anyanyelv élettanából* indulnak ki, hanem a változó politikai szelekből próbálnak nyelvidőjárás¹⁵ varázsolni. A *felelős anyanyelvszeretetet*, az *anyanyelvi közösséghez való visszakapcsolódás*, a *magyar kultúrába ágyazott nyelvészeti közeg* őket is jó pályán tarthatja.

A finnugrizmus-ideológia megtiltása

Feltéve, ha a nyelvészeti közeget jó pályára tereli a magyar állam, és rendezi végre a finnugrizmus-kérdést. E nyelv- és néptörténeti ideológia kiiktatása nélkül *nincsen béke*. Nincs béke és megértés nemcsak a magyarságon belül, hanem a magyar és más európai nemzeti kultúrák között sem.

A finnugrizmus – a saját népének mások életterében helyet készítő *indogermanizmus* útmutatása szerint – *barbár anyanyelvűvé, másodrendű európaivá, utolsó betolakodóvá* tette a magyart a „*művelt és letelepült európai népek családjában*”. Egész története során azon örködött, hogy megmaradjunk *alárendelti tudatunkban*, mind a németekkel, mind a szlávokkal szemben. Ezzel – azok *hamis kultúrfőlény-tudatát* erősítve – nekik is ártott, megnehezítve számu(n)kra a *valós ön- és egymás-ismereten alapuló párbeszédképességet, Európa műveltségélettani fenntarthatóságát*¹⁶.

Ez a *nyelvelméleti diktatúra* gondoskodott újra meg újra arról, hogy ellentétek keletkezzenek *magyar és magyar* nyelvi közösségek között. Eleinte a „*művelt köznyelv*” beszélőit emelte a *kimondatlanul is „műveletlenek”* minősített *tájszólási csoportok* fölé, így ösztökélve őket *tájnyelvi kincseik* elhagyására. De mert *a kigúnyoltak mások megszólásával kompenzálják*, ellentétek keltek a tájszólási csoportok beszélői közt is. Igazi *nyelvrombolási spirál* indult, s *népkiröhögtetők* folytatták¹⁷.

A *finnugrizmus* készséggel társult a *középosztályt* és a *parasztságot* „osztályellenség”-ként gyűlöltető *bolsevizmus* belső uszításaihoz. Számos közmagyarban él a *sértettség* amiatt, hogy városi iskolákba kerülén *tanárok gúnyolódtak* „finomkodó” (polgári, kismemesi) beszédmodorán, avagy „parasztos” (falusias) szavain, komótos mondatfűzésén. Találkoztunk *hazatért pedagógus nyelvművelőkkel*, akiket *nyelvészoktatók szoktattak le a palócós beszédről, s tanítottak meg az anyanyelvfa gyökerét* rágni¹⁸...

¹⁴ A találó megnevezés pontos szerzőségét nem ismerem. Magam Rátki Zoltán építészmérnöktől tudom. Köszönettel használom fel itt.

¹⁵ Pusztai számalomból *nem adom ki a nevét annak a „neves” felvidéki magyar nyelvésznek*, aki hírnévgörcsből már az ezredforduló után le merte írni, hogy „*a magyar nyelv indoeuropeizálása*” elkerülhetetlen. Hogy *milyen nyelv-ideológiától* fúj ez a szél, az több, mint nyilvánvaló.

¹⁶ Győri-Nagy Sándor: *A sustainable and sustained culture. Towards a reestablished system of principles of organicism theory*. In: Europäische Zeitschrift für KulturÖkologie. 1–23., Nr. 1/1999. St. Stephans-Universität, Gödöllő.

¹⁷ Emlékezzünk a kortársi *tájszólásos média-humoristákra!*

¹⁸ Lásd: Győri-Nagy Sándor: *Jövőkép(esség)ek. Iskolavizsgálat Kállón* (Nógrád megye), 2002. Passim, de különösen: *A nyelv mint környezet* c. fejezet. 155–189. Kölcsey füzetek IV., Kölcsey Intézet, Budapest, 2003.

A finnugrizmus a *mindig meglelt idegenhatalmi háttérrel* gyúrte maga alá a *történettudományt* is. László Gyula régész-történész se kerülhette el a *szlavista nyelvészekre* való hivatkozást¹⁹, hogy *elérje legalább a kettős honfoglalás elismerését*, ha már a *Kárpát-medencei őshonosság maga volt a legfőbb botránykő*. Nem véletlen lett a *nyelvész mára egy a finnugristával*, a *nyelvészet a mindent jobban tudó*, „*besserwisser*” *akadémiai tudományá*, gyűlölet és közutálat tárgyává²⁰.

Ez a múlt csak úgy múlik el, ha „*végképp eltöröljük*” az *idegenszolgálatban hatalommá lett ideológiát*, mely még az *anyanyelvet legmélyebben, legavatottabban értő íróinkat, költőinket is „laikusokká” fokozta le, az anyanyelvalkotó néppel együtt*. Ezért se lesz könnyű a *békeképes fordulatot vállaló nyelvészársadalom* dolga. Nekik a *finnugrizmus eltitkoltjai, meghamisítottai, kitagadottjai*²¹, s azok munkásságára kell építkezniük, akik a finnugrizmus-diktatúra idején alkottak maradandót. Ez az építkezés már *nem lehet dogmatikus válogatás, csak felelős és nyitott, szövetkező értékelés*.

A *sürgős közhatalmi tiltás is csak a finnugrizmus-ideológiát* érintheti, mely a 18. századtól izmosodó *indogermanizmus, majd egyéb izmusok idegenhatalmi eszközeként máig törvénytelenül gátolja a magyar nyelv- és néptörténeti kutatások szabadságát*. Ugyanakkor a *finnugor szaknyelvészetnek jár a szabad kutatás és fejlődés joga*. A *finnugrizmus ideológiáját – sürgősségi törvénnyel* való eltiltásával egyidejűleg – *meg kell fosztani összes eszközétől az MTA, az MMA, a kutatóintézmények, a felsőoktatás, a könyvkiadás és könyvtárügy* stb. területén, amelyekkel ma is *jogtalanul, mások tudományos szabadsága és nemzeti önazonosságunk ártalmára* rendelkezik. Ez hozza el a *nyelvészeti lelkiismeret békéjét is* itthon²².

Mivel a *magyar tudományos intézményrendszer kutatási területeinek* felosztása a finnugrizmust fenntartó (rendszer nem váltó) MTA (MAB) akarata szerint történt, ezek újrendezését is meg kell kezdeni. Beleértve olyan legitim szervezeteket is, mint a *Magyarságkutató Intézet* vagy a *Magyarok Világszövetsége*, ill. tudományos kutatást (is) végző *társadalmi („civil”) szervezetek*.

Biztosítani kell közérdekű tevékenységük feltételeit, attól függetlenül, hogy „rendszerhű” vagy „ellenzéki” megítélésük volt-e idáig. Anyanyelvünket érintő döntéseket ne egyetlen, kiemelt „hatóság” hozhasson ezután, csak az *előbbieik állandó tanácsa*. Anyanyelvünk kérdése nem rendszertámogatás vagy ellenzékiesség dolga. *Egyet kell értsünk* abban, hogy **Őfelsége, az Anyanyelv – mint Teremtés-szeletünk tükre – és hűséges Örökítői mindenk felett!** Mert ezen múlik a jövőnd²³.

A MAKK elöljárói megbízásából:

Dr. Győri-Nagy Sándor PhD
nyelvész-kultúrokológus, ny. tszv. egyet. doc.

¹⁹ László Gyula: A „kettős honfoglalás”. Magvető Kiadó, Budapest, 1978: 148-163.

²⁰ Utólag ezt vélem hatni a Magyarok XI. Világkongresszusának ellentmondásos „pálfordulás”-ában is.

²¹ Lásd a titokjéghegyet, amelynek csupán a *magyar nyelvűség* napvilágára került legcsúcsa *Sajnovics „Demonstratio”-jének* (1770/2014) a titkos meghamisítása, vagy *Fischer „Die Erklärung...”-jének* (1917/2024) a méltatlan sorsa.

²² Lásd az árulkodó megtekintési adatokat: <https://mnyknt.hu/gyori-nagy-sandor-mi-a-baj-az-anti-finnugrizmussal/>

²³ Végül egy *nemnyelvész magyar* nőember „**köz-érthető**” *összefoglalása* 40 percben, képből-hangból-írásból mindarról, hogy mért is kell azonnal meghaladnunk a mai állapotokat: <https://www.youtube.com/watch?v=dqClim8w32w>